

Josef Kalvoda „Genese Československa“: Kapitola 15 - Deklarace nezávislosti ČSR (Washingtonská), aneb jaká skutečně byla- 3. červen 2018, Jan Šinágl

Těm, kdo hledají pravdu, milují svobodu a bojují za spravedlnost

Jak se ukázalo, velká většina československého revolučního (ústavodárného) Národního shromáždění, ustaveného po válce, se držela Masarykových názorů a nevěnovala žádnou pozornost deklaraci společných cílů nezávislých středoevropských států. Národní shromáždění neodvozovalo svou moc od souhlasu ovládaných – nebylo zvoleno československým lidem a českoslovenští Němci, Maďaři, Poláci a Rusíni žijící v zemi neměli možnost „organizovat své vlastní vlády na takových principech a v takové formě, o které věřili, že bude nejlépe podporovat jejich blaho, bezpečnost a štěstí.“ (str. 393)

Rakouský ministr zahraničních věcí prohlásil v diplomatické nótě z 27. října 1918, že monarchie přijímá všechny podmínky prezidenta Wilsona z 18. října 1918. tato nota byla zveřejněna v Praze 28. října 1918. (str. 394)

Když se slovenští vůdci shromáždili 30. října v Martině, nevěděli, že o dva dny dříve český Národní výbor v Praze vyhlásil československou samostatnost. Věděli ale, že nová rakousko-uherský ministr zahraničí Gyula Andrássy přijal Wilsonovy mírové podmínky a uznal právo národností v Rakousko-Uhersku. (str. 396)

Na první schůzi revolučního Národního shromáždění **14. listopadu 1918** - skládalo se **z 249 delegátů, přičemž Němci, Maďaři, Poláci a Rusíni, žijící v novém státě, ne něm nebyli zastoupeni-** byl Masaryk jednomyslně zvolen prezidentem republiky.

Později se Národní shromáždění rozrostlo na 270 členů o přibývší Slováky. **Z 270 křesel měli Slováci oficiálně 54, ačkoli podle počtu obvatelstva by jim připadlo více než 70**, ale bylo mezi nimi i několik Čechů včetně Masarykovy dcery Alice. Podle slovenského autonomisty Karola Sirota měli Slováci pouze 40 míst v parlamentě (se Šrobárem 41), z nichž 30 bylo protestantů a pouze 10 katolíků, ačkoli Slovensko bylo z **80% katolické**. Vskutku, praví Slováci a katolíci byli diskriminováni v revolučním Národním shromáždění, jež se stalo shromážděním ústavodárným. Tento stav poskytl Slovákům, zejména otci Hlinkovi, důvod k nespokojenosti s postavením Slováků v novém státě. V revolučním Národním (ústavodárném) shromáždění převládali promasarykovští Češi. (str. 398)

Masarykova rétorika jako obvykle vedla k přeceňování jeho vlastní práce. Tvrdil, že „**organizovaly jsme za hranicemi všechny naše kolonie emigrantské**“, kdežto

ve skutečnosti české a slovenské kolonie v zahraničí byly první, které organizovaly československý zahraniční odboj.

„Důrazně“ také uvedl, že **„jsme nevzali od Spojenců ani krejcaru – zdůrazňuji to, protože naši odpůrci mluví o ruských, anglických a jiných penězích. A stejně zde konstatuji, že jsme za celou tu dobu pobytu v zahraničí neužili ani jediné nepravdy proti našim nepřátelům, ani jediné z těch tak zvaných diplomatických chytrostí – tak čestný politický boj, tak čestná revoluce, smím říci, sotva kdy byla provedena“**. Dokumenty prozrazují něco jiného. (str. 399).

* * *

TGM samozřejmě pobíral obrovské finanční částky, kdy i nestydaté lži patřily k jeho „**diplomatické chytrosti**“. Prokázal ji i při svém projevu v Národním shromáždění – říkal to, co chtělo být slyšeno, tedy nikoliv „**Pravda vítězí**“, ale „**Pravda vítězí**“.

Součástí knihy je bohatý rejstřík a odkazy na originální zdroje.

Před dvěma dny jsem navštívil nakl. **PANEUROPA** v Praze na Všehrdské 1348/4 (poblíž budovy MsP), které knihu vydalo v roce 1996. Žádné jsem nenalezl a nikdo v budově o nakl. nikdy neslyšel, mimochodem velmi omšelé. Na webu je jediný kontakt pouze tato adresa a zpoplatněná datová schránka. Chtěl jsem se zeptat, zda zvažují druhé vydání této knihy v jubilejním roce **100.výročí vzniku Československa** a požádat o svolení s uveřejněním některých ukázek a kapitol z knihy?

Celou 15. kapitolu si můžete přečíst zde, sami si udělat názor a porovnat s tím, jak nás dnes informují média.

Tato kniha se v seznamu knih **Národní knihovny** nenachází, ačkoli dle zákona má mít ve svém archivu každou knihu vyšlou na území naší země, má-li patřičné parametry, tedy označení. Alespoň ji odborný pracovník Městské knihovny v Praze nenašel? Byl velmi překvapen.